

Chemate la prorocie

Text biblic : Luca 2:36-38, Fapte 2:16-21; 21:8-9

Versetul de aur

"În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa vise!" Fapte 2:17

Introducere

Unde ești în pregătirea ta pentru slujire? Aștepti până când vei fi perfect? Dacă da, nu vei răspunde niciodată la chemarea lui Dumnezeu când va veni! Puțini dintre noi vor predica la mari mulțimi, sau vor avea biserici mari. Dar cu toate acestea, prin Duhul Său, Dumnezeu recrutează oameni pentru misiuni uimitoare. Această lecție abordează doar câteva exemple. Cele cinci lecții din ciclul final al acestui trimestru privesc exemple de femei credincioase din biserica secolului I. Toate cele trei texte din lecția de astăzi sunt scrise de Luca. Analiza celor două cărți ale sale (Luca și Fapte) arată că a avut o atenție specială pentru femei (Luca 7: 11-14; 10:38-42; 13:11-13; Fapte 1:14; 16:13; etc.) . Aceste texte și altele oferă posibilitatea de a onora istorisirii care sunt uneori trecute cu vederea. Aceste femei, numite sau nu, au jucat roluri importante în lucrarea lui Isus care a continuat în biserică. Evreii evlavioși au onorat grija lui Dumnezeu pentru văduve (Deuteronom 27:19). Acestea erau adesea femei în vârstă care nu aveau posibilitatea de a se recăsători sau de a mai lucra. Pentru ele, probabilitatea de a avea un ajutor de sex masculin a fost limitată, necesitând ajutor din partea comunității (Fapte 6: 1-7; Iacov 1:27).

Contextul lecției

I. La Templu(Luca 2:36-38)

Când Isus avea opt zile, Iosif și Maria l-au dus la templul din Ierusalim pentru a-l dedica Domnului așa cum este cerut de Scriptură (Exodul 13:2; Luca 2: 21-24). În curtile templului, mica familie a întâlnit două persoane care îl așteptau pe Mesia (Luca 2:25, 36). Una dintre ele era văduva pe nume Ana, despre care vom vorbi imediat.

A. O Văduvă Credincioasă (v 36-37)

În Vechiul Testament, patru femei sunt desemnate drept profetese: Miriam (Exodul 15:20), Debora (Judecătorii 4:4), Hulda (2 Regi 22:14) și soția fără nume a lui Isaia (Isaia 8:3). Deși cuvintele lor nu sunt redată în întregime ca cele ale lui Moise sau Ieremia, aceste femei au servit în aceleași moduri comunicând ceea ce Dumnezeu le-a dezvăluit pentru ca oamenii să audă. Mențiunea tatălui Anei, Penuel, sugerează că era un om bine cunoscut în Ierusalim, poate de aceea l-a menționat Luca. Numele lui înseamnă „fața lui Dumnezeu” sau „prezența lui Dumnezeu”. Aceasta implică dedicarea sa religioasă, o credincioșie care i-a fost transmisă fiicei sale. Fica lui îl va vedea pe Dumnezeu față în față când l-a întâlnit pe pruncul Isus. În loc să caute un nou soț, Anna s-a dedicat serviciului spiritual în interiorul templului. Ea a postit (probabil săptămânal) și s-a rugat (cu siguranță zilnic). Cu toate că, literalmente, nu a părăsit templul, probabil că cuvintele folosite vrea să sublinieze devotamentul ei continuu de a sluji lui Dumnezeu.

B. Un martor semnificativ (v38)

Cuvintele Anei dezvăluie că avea așteptări mesianice de la Isus (comp Luca 2: 30–32). Recunoașterea că răscumpărarea este aproape a fost o împlinire a profeției (Isaia 52: 9). Cu toate acestea, ceea ce se înțelege tocmai prin ”răscumpărătorul Ierusalimului” nu este clar. A răscumpărarea înseamnă a „cumpăra înapoi” sau „a scăpa de pericol” (Levitic 25:29, 48; Evrei 9:12). Anna ar putea, ca mulți alții, să se gândească la situația politică din țara ei. Ar însemna că Iudeea va fi din nou o națiune suverană. Asta ar fi avut un apel special

pentru că Anna era suficient de bătrână pentru a-și aminti când Romanii au devenit puterea oficială în Iudeea. Dumnezeu ar putea să folosească orice este necesar pentru a face ca Evanghelia să fie înțeleasă cu adevărat, tot așa cum a făcut Maria și Iosif în acea zi la Templu.

II. La Ierusalim (Faptele 2:16-24)

Faptele 2 continuă povestea ucenicilor lui Isus după învierea și înălțarea sa. Un grup de aproximativ 120 a rămas în Ierusalim, inclusiv apostolii (minus Iuda); Frații lui Isus; și un grup de femei între care a fost și Maria, mama lui Isus (Fapte 1:14-15). La Rusalii, la 50 de zile de la Paște, Duhul Sfânt a coborât pe acest grup în mod spectaculos (Fapte 2:1-4). Acest eveniment dramatic a atras o mulțime de ascultători la ceea ce spunea Petru (2:5-11). A fost un cadru ideal pentru a le explica semnificația morții și învierii lui Isus - vestea bună a Evangheliei.

A. Duhul Sfânt nepărtinitor (v 16-18)

Profetul Ioel, despre care nu știm practic nimic, a prăvăzit ziua Domnului cu câteva secole mai înainte. Acea zi va fi o perioadă în care Dumnezeu ar interveni dramatic în istoria Israelului (vezi Ioel 2: 1). Ultimele zile se referă la începutul erei finale în planul lui Dumnezeu pentru umanitate.

B. Semne și Minuni (v 19-21)

Minunile și semnele arătate în aceste versete nu au avut loc în Ziua Rusaliilor. Dar totuși, au existat sunete miraculoase și fenomene vizuale care au însoțit coborârea Duhului Sfânt (Fapte 2:2-3). Această parte a profeției poate indica cea de-a doua venire a lui Hristos în viitor (Luca 21:25-28).

III. În Cezareea (Fapte 21:8-9)

A. Filip Evanghelistul (v8)

Luca, autorul acestei narațiuni, a fost un tovarăș de călătorie al lui Pavel (Col 4:14) și a fost alături de el când s-au întâmplat aceste lucruri. Citind despre venirea lui Pavel la Cezareea, (acesta este Cezareea Maritima nu Cezarea lui Filip) vedem că acest oraș este un centru administrativ și militar. Filip Evanghelistul (care nu trebuie confundat cu apostolul Filip) a trăit în Cezareea. El este unul dintre „cei șapte oameni... cunoscuți ca fiind plini de Duh și de înțelepciune” aleși pentru slujba descrisă în Fapte 6:1-6. Casa lui Filip a devenit o casă de poposire pentru Pavel care era pe ultimul lui drum la Ierusalim.

B. Prorocițele (v 9)

Descrierea celor patru fiice ale lui Filip ca fiind necăsătorite indică statutul lor de fecioare (1 Corinteni 7:34). Ca atare, ele locuiau în casa tatălui lor, unde s-a dus să stătea Pavel. Cele patru fiice care au profetit și cu tatăl lor evanghelistul au fost probabil cunoscute cititorilor lui Luca precum și slujitorilor Creștini din acea arie.

Concluzii

O văduvă îmbătrânită. Un grup de femei care l-au urmat pe Isus și au rămas în Ierusalim după înălțarea Sa. O trupă de patru surori necăsătorite. Noul Testament oferă acestea ca exemple de femei din secolul I care au fost înzestrate cu darul profeției. Există întrebări importante cu privire la: dacă darul spiritual al profeției continuă și astăzi (Zaharia 13:1-6; 1 Corinteni 13:8-12; Evrei 1:1-2; etc.). Dar aceste întrebări, deși importante, nu sunt punctul central al acestei lecții. Mai degrabă, accentul se pune pe folosirea talentului cuiva pentru a răspunde la chemarea lui Dumnezeu la slujire. După cum a spus un comentator „Când biserica funcționează corect, fiecare femeie, precum și fiecare bărbat vor folosi cel puțin un dar spiritual în slujirea altora în corpul lui Hristos” (1 Corinteni 12:1-11 și 1 Petru 4:10).

Ce trebuie să memorăm: *Dumnezeu dăruiește oamenilor daruri pentru slujire conform voinței și planurilor sale, nu ale noastre.*